

Сміх

Григорій Чупринка

Я так легко торкнувся до твоєї душі,
Мов хірург до кривавої рани,—
О, скоріше забудь, заглуши, потуши
Свої болі, мій друже коханий!

Не жахайся мене! Я в стражданнях твоїх
Розтоплю свої власні страждання;
Я навколо пущу перекотистий сміх
Над сльозами палкого ридання.

Дзвінким сміхом ридань, сміхом бурь і страждань
Я розважливо буду сміятись;
Я збуджу в тобі пал бойових поривань,
Я навчу тебе мук не боятись!

Я так ніжно торкнувся до твоєї душі,
Мов хірург до кривавої рани...
О, скоріше нудьгу заглуши, потуши —
І крізь сльози засмійся, коханий!